	werſta.
Neuermůli	14¾
Riga	11
Wolmriſt Perna.	
Wolmriſt om	
Ranzo	23½
Ruhja	22¼
Moiſekůlla, ehk Laatre	21¾
Killingi	23¾
Surri	19½
Perna	18¾

Pihkwa te.	werſta
Kulbi jamaſt	
Lipſi	21½
Mönniſte	21¼
Sänna	28½
Wõrro	29
Waſkſelina	27½
Petſeri	16½
Jſporski	21
Korli	17
Pihkwa	18

Abi-elo.

Abi-elo om Jumalast säetu nink saadap ilmliko hääd nink igawest hääd edeſi, kui tema Jumala meele pärast peetas. Ent kui tema halwaste peetas, sis rikup tema ilmliko ello ära, nink wõip ka henge huka saata. Ke sääratsid asju tähele panep, se wõip seda ka maa-rahwa sean ega-päiwa näta, määratse suure risti nink waiwa al mitma inemiſe abi-elun elawa, nink kuis se kallis Jumala ande patatside inemiste läbi raiſatas nink narritas. Kui abi-elo huka lät, sis omma abi-elo-rahwas iks eſi kõwera; ent kui nema tahtwa, sis wõiwa nema Jumala abiga ka huka-lännu abi-ello jälle parandada nink körda saata. Se man om ennege waja, et ega-üts opis tundma, kost se wiga tulep. Kui se ennege käen om, sis om ka abi-mees läbkün.

Kui Kalender kiik-ſugust opust annap, mink läbi tema maa-rahwale tahap tullu saata, sis wõip tema ka abi-elust mõnda sõnna kuulutada, nink pakup rahwale temma-haawa, mes siin alan om lugeda.

Pere-mees oli jo wanas jäänu, nink es jõwwa enamb maija pidada. Kui pere-naine warre hauda panti, sis wana-mees ollew halusaste iknu nink ütelnu: Õnnis-tegija, te mulle ka aſend walmis; ma ei masa

ilman midake enamb nink tahas magama minna. Päran seda ei ole tema ka tarest paljo usse saanu nink maja hool kiik poja pääle jäänu, ke noor poismees oli. Ent kui maja tallitus peap häste körda minema, sis olgo tubli pere-naine majan. Se oli noorel mehel Jaanil ka tijo pärast, selle oli tema sis ka ütele nink töiſele poole kaenu, kas ta tütarlaste sean sääraſt peas löidma, ke tälle abi-kaaſas nink eſa-majale pere-naiſes kõlbas. Mõiſa haina man oli tütar-latsi suur hulk koon olnu, nink kui tema silm oli johtunu üte pääle sadama, ke kigeuſinamb oli olnu haina wõtman, sis oli tütrik wääga häbendanu, nink palge oli täl kiik werewas jäänu. Sest päiwast halgati se tütrik Jaanile iks meelde, kui tema se pääle mõtel, et waja om naist wõtta. Nink kui tema teda weel töist-körda nink kolmatkörda oli nännu, sis saije peake nõuw walmis, sedasamma tütrikut koſida. Wana eſa õnnist poja etewõtmist, sõbra nink höimlaſe kitiwa seda tütrikut, tütriko wanemba wõtiwa koſilast wasta nink wiina joodi ära. Säetu päiwal lätsiwa Jaan Liiſoga märſja-kooli lugema, wõtiwa sõameliko tähele-panemiſega kuulda, mes koolin opati, nink tnndſiwa äraminnen ome sõamid palawat Jumalat wasta nink töine töist wasta sääratsest armust, mes sugulik om igawetses elus. Kolm nädalat pääle to saije neide leping Jumala koan kiige kogoduſe een pühendetus nink kinnitetus, nink kui nema altri een saiſiwa töine töiſe kät ümbre-wõten, sis mõtliwa mõlemba nink mõtlewa ka parhilla weel, et neil kallimbat hääd nink suurembat õnne ei wõi olla ilmlikun aſjun, kui seda, et nema abi-elo-rahwas omma koko laulatetu, nink et keake neid ei wõi lahutada. Jaan Liiſoga omma abielun üts iho nink üts heng, üts meel nink üts süda. Üteliſi nema nägewa hommogul päiwa nõſewat, üteliſi nema pidawa palwust, üteliſi wõtwa nema leiba,